

The Holy See

KATEHEZA PAPE IVANA PAVLA II.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 21. srpnja 2004.

Mir savjesti snaga je vjernika

Kateheza br. 25: Mir savjesti snaga je vjernika Uvodno čitanje: Psalam 119,105-112: Pohvala Božjem zakonu Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka / i svjetlo mojoj stazi. / Kunem se, i riječ ću održati: / pravedne ću tvoje slijediti odluke. / U nevolji sam velikoj, Gospodine, / po riječi me svojoj poživi. / Prinose usta mojih primi, Gospodine, / uči me sudovima svojim. / Život mi je u pogibelji neprestanoj, / ali tvog Zakona ja ne zaboravljam. / Grešnici mi postaviše zamku, / ali ne skrećem od tvojih naredaba. / Svjedočanstva tvoja vječna su mi baština, / ona su radost mome srcu. / Prignuh srce da vrši naredbe tvoje / uvijek i do kraja.

1. Nakon prekida zbog moga boravka u Valle d Aosta, nastavljamo sada, na ovoj općoj audijenciji, naše putovanje kroz psalme koje nam donosi bogoslužje večernje. Danas se susrećemo sa četrnaestom od dvadeset i dvije kitice koje čine Psalam 119, taj velebni himan Zakonu Božjemu, izričaju njegove volje. Broj kitica odgovara slovima hebrejskoga alfabeta te označuje puninu; svaka od njih sastavljena je od osam redaka i započinje odgovarajućim susljednim slovom alfabeta. U našem slučaju hebrejsko slovo nun započinje uvodne riječi redaka koje smo upravo odslušali. Ta je kitica osvjetljena blistavom slikom svoga prvoga retka: "Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka i svjetlo mojoj stazi" (r. 105). Čovjek se upućuje putem života koji je često puta taman, no iznenada sjena je razderana sjajem Božje Riječi. I Psalam 19 približava Božji Zakon suncu, kada izjavljuje da je "čista zapovijed Gospodnja oči prosvjetljuje" (19,9). U Knjizi Izreka ponovljeno je "Jer je zapovijed svjetiljka, pouka je svjetlost" (6,23). Sam će Krist predstaviti svoju osobu kao konačnu objavu tom istom slikom: "Ja sam svjetlost svijeta; tko ide za mnom, neće hoditi u tami, nego će imati svjetlost života" (Iv 8,12).

2. Psalmist nastavlja zatim svoju molitvu podsjećajući na patnje i opasnosti u životu kroz koji mora proći i kojega valja osvjetliti i podržati: "U nevolji sam velikoj, Gospodine, po riječi me svojoj poživi. Život mi je u pogibelji neprestanoj, ali tvog Zakona ja ne zaboravljam" (Ps 119,107.109). Čitava je kitica prožeta nekom sjenovitom crtom: "Grešnici mi postaviše zamku" (r. 110), priznaje još molitelj, utječući se slici lova toliko korištenoj u psaltiru. Vjernik zna da napreduje putovima svijeta usred opasnosti, briga i progona; zna da ga iskušenje uvijek čeka u zasjedi. Kršćanin, sa svoje strane, zna da svakoga dana mora nositi križ na svome usponu na Kalvariju (usp. Lk 9,23).

3. Ipak, pravednik čuva svoju vjernost neokrnjenom: "Kunem se, i riječ ću održati: pravedne ću tvoje slijediti odluke... tvog Zakona ja ne zaboravljam... ne skrećem od tvojih naredaba" (Ps 119,106.109.110). Mir savjesti snaga je vjernika; njegova ustrajnost u poslušnosti božanskim odredbama izvor je spokoja. Susljedno tome, dakle, dolazi i završna izjava: "Svjedočanstva tvoja vječna su mi baština, ona su radost mome srcu" (r. 111). To je najdragocjenija stvar, "baština", koju Psalmist čuva budnom brigom i gorljivom ljubavlju: pouke i odredbe Gospodinove. On želi biti potpuno vjeran volji svoga Boga. Na taj način naći će mir duše, te će uspjeti proći kroz zbrku iskušenja, pristupajući istinskome životu.

4. U tom su smislu osobito prosvjetljujuće riječi svetoga Augustina, koji, započinjući tumačenje Psalma 119, razvija temu radosti koja izvire iz obdržavanja Zakona Gospodnjega. "Ovaj vrlo opširan psalam od samoga početka poziva nas na blaženstvo koje je, kako je poznato, nada svakoga čovjeka. Može li ikada, doista, postojati netko (ili je postojao ili će postojati) tko ne bi želio biti blažen? No, ako je takvo stanje stvari, čemu su potrebni pozivi na takav jedan cilj kojemu ljudska duša spontano teži?... Nije li to možda stoga što, premda svi teže blaženstvu, ipak većini ostaje nepoznat način kako se do njega stiže? Da, upravo je to pouka onoga koji govori: Blaženi oni koji su bez mrlje na svome putu, oni koji hode u zakonu Gospodnjem. Kao da kaže: Znam što hoćeš; znam da tražiš blaženstvo: ako dakle želiš biti blažen, budi bez mrlje. Ono prvo svi traže, no malo ih je koji se brinu za drugo: bez toga se pak ne može dostići ono što je zajednička težnja svijetu. A gdje će se morati biti bez mane, ako ne na putu? I to nije ništa drugo nego zakon Gospodnji. Blaženi tako oni koji su bez mane na putu, koji hode u zakonu Gospodnjem! To je pouka koja nije na pretek, nego je neophodna našem duhu" (Esposizioni sui Salmi, III, Rim 1976., str. 1113).